

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **Granit Tower, a. s.**, se sídlem V Jámě 699/5, Praha 1, zastoupené JUDr. Mariánem Kováčikem, advokátem se sídlem Koněvova 54, Praha 3, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2019, č. j. 47848/19/5300-22442-707666, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2021, č. j. 11 Af 6/2020 - 31,

takto:

- I. V řízení o kasační stížnosti **se pokračuje.**
- II. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2021, č. j. 11 Af 6/2020 - 31, **se ruší.**
- III. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 13. 12. 2019, č. j. 47848/19/5300-22442-707666, **se ruší a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- IV. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši **20.342 Kč** ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Mariána Kováčika, advokáta.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

[1] Meritem nyní posuzované věci je otázka určení okamžiku, od kdy se považuje dokument za doručený (nabytí právní moci) v případě doručení fikcí dle § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), v nepracovní den (sobotu).

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 12. 2019, č. j. 47848/19/5300-22442-707666, zamítl odvolání žalobce a potvrdil napadené rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“, „správce daně“) ze dne 24. 6. 2019, č. j. 5043582/19/2001-52522-11041, jímž správce daně I. stupně zamítl odvolání žalobkyně a zastavil odvolací řízení, neboť odvolání proti platebnímu výměru bylo podáno po stanovené lhůtě (v úterý 21. 5. 2019).

[3] Podle správních orgánů byl napadený platební výměr doručen fikcí v sobotu 20. 4. 2019, třicetidenní lhůta pro podání řádného opravného prostředku proti napadenému platebnímu výměru běžela od 21. 4. 2019 do 20. 5. 2019. Pondělí 20. 5. 2019 tak podle správce daně bylo posledním dnem pro podání řádného opravného prostředku proti danému platebnímu výměru. Pravidlo uvedené v § 33 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, se pro počítání konce lhůty dle § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech nepoužije.

[4] Městský soud žalobu zamítl a potvrdil závěry správních orgánů.

[5] V kasační stížnosti žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) uvádí, že lhůta pro doručení fikcí dne 20. 4. 2019 vycházela na sobotu, a tedy první pracovní den bylo až úterý 23. 4. 2019, neboť dne 22. 4. 2019 byl svátek (Velikonoční pondělí). Podle stěžovatelky tak třicetidenní lhůta pro podání řádného opravného prostředku proti napadenému platebnímu výměru počala běžet až od 24. 4. 2019 a skončila ve čtvrtek 23. 5. 2019. Odvolání proti napadenému platebnímu výměru bylo podáno dne 21. 5. 2019, tedy v zákonné lhůtě. Poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2017, č. j. 6 As 98/2016 - 54, a z něj vyplývající závěr, že žalovaný byl povinen počítat lhůtu pro podání odvolání dle § 33 odst. 4 daňového řádu. Dále odkazuje na svou argumentaci uvedenou v žalobě a na závěry rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 6. 2018, č. j. 30 Af 31/2017 - 53.

[6] Ve vyjádření žalovaný zejména zdůraznil, že § 33 odst. 4 daňového řádu dopadá na konec lhůty pro odvolání, nikoliv na jeho začátek. Pro použití výkladového pravidla *in dubio pro mitius* (v pochybnostech mírněji) neexistuje v projednávané věci u § 33 odst. 2 a 4 daňového řádu srovnatelný výklad. Poukázal na to, že pravidlo o fikci doručení vylučuje možné obstrukce. Doručování datovou schránkou probíhá v režimu zákona o elektronických úkonech. Dle § 17 odst. 1 *in fine* tohoto zákona se v případě doručování podle tohoto zákona nepoužijí ustanovení jiných právních předpisů upravujících způsob doručení, analogické použití daňového řádu tedy není přípustné (jde o speciální úpravu).

II. Řízení před rozšířeným senátem a pokračování v řízení ve věci

[7] Čtvrtý senát Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 7. 7. 2021, č. j. 4 Afs 264/2018 - 66, předložil postupem dle § 17 odst. 1 s. ř. s. rozšířenému senátu

pokračování

otázku: „zda se v případě doručování do datové schránky účastníka řízení fikcí podle § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. uplatní pravidlo pro počítání času zakotvené v § 33 odst. 4 daňového řádu“. Soud proto řízení o kasační stížnosti přerušil podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. usnesením ze dne 29. 7. 2021, č. j. 1 Afs 63/2021 - 31, do doby rozhodnutí rozšířeného senátu ve věci vedené pod sp. zn. 4 Afs 264/2018.

[8] Rozšířený senát rozsudkem ze dne 26. 5. 2022, č. j. 4 Afs 264/2018 - 85, na předloženou otázku odpověděl následovně: „Doručuje-li se při správě daní dokument do datové schránky, desetidenní časový interval podle § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech je nutno počítat v souladu s pravidlem podle § 33 odst. 4 daňového řádu tak, že případně-li poslední den tohoto intervalu na sobotu, neděli nebo svátek, je jeho posledním dnem nejbližší následující pracovní den. Od takto počítané doby se odvíjejí i právní důsledky doručovaného rozhodnutí (právní moc, běh lhůt k podání opravných prostředků aj.) Uvedené pravidlo platí i pro doručování veřejnou vyhláškou či vyvěšením na úřední desce (zejména § 49 odst. 3 daňového řádu, § 25 odst. 2 věta třetí správního řádu, § 42 odst. 4 s. ř. s. a § 50l odst. 1 o. s. ř.).“

[9] Vzhledem k tomu, že rozšířený senát ve výše uvedené věci již rozhodl, odpadla tím překážka řízení. Soud tedy i bez návrhu vyslovil, že se v řízení o kasační stížnosti pokračuje (§ 48 odst. 5 s. ř. s.).

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda v daném případě došlo ke splnění podmínek řízení o kasační stížnosti. Ověřil, že stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti (§ 102 s. ř. s.). V kasační stížnosti, kterou podala včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), uplatňuje přípustné důvody a v řízení je řádně zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Soud proto posoudil kasační stížnost v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán jejím rozsahem a uplatněnými stížnostními důvody. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[11] Kasační stížnost je důvodná.

[12] V projednávané věci rozšířený senát beze zbytku odpověděl na jedinou spornou (právní) otázku. Stěžovatelka se tedy nemýlila, tvrdila-li, že měsíční lhůta pro podání odvolání proti platebnímu výměru, jejíž poslední den desetidenního časového intervalu (lhůty - bylo doručeno fikcí) připadl na sobotu 23. 4. 2019, začala běžet až první pracovní den, tedy v úterý 23. 4. 2019 (pondělí 22. 4. 2019 bylo svátkem) a uplynula 23. 5. 2019. Pro výše uvedené bylo odvolání podané dne 21. 5. 2019 včasným.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, proto rozsudek městského soudu zrušil. Současně podle § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil i rozhodnutí žalovaného, protože již v řízení před krajským soudem byly dány důvody pro takový postup. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. pak soud vrátil věc žalovanému

k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem (o včasnosti podaného odvolání) vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[14] Tímto rozsudkem je řízení před správními soudy skončeno, soud proto rozhodl rovněž o celkových nákladech soudního řízení (§ 110 odst. 3 věta druhá s. ř. s.). Podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Procesně úspěšnou byla v dané věci stěžovatelka, neboť výsledkem řízení před správními soudy bylo zrušení správních rozhodnutí, které napadla žalobou.

[15] Pokud jde o výši nákladů v průběhu řízení o nyní posuzované kasační stížnosti, ta je představována soudním poplatkem ve výši 5.000 Kč, náklady spojenými se zastoupením za 1 úkon právní služby v částce 3.100 Kč (podání kasační stížnosti) a paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d), § 12 odst. 3 a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Částku 3.400 Kč soud zvýšil o 714 Kč připadající na daň z přidané hodnoty, kterou je advokát jako plátce povinen odvést. Celková výše náhrady nákladů za řízení o kasační stížnosti (včetně soudního poplatku) činí 9.114 Kč.

[16] Náklady řízení o žalobě spočívaly v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000 Kč a v odměně advokáta. Odměna advokáta zahrnuje dva úkony právní služby spočívající v přípravě a převzetí zastoupení a sepsání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a činí v dané věci 2 x 3.100 Kč [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu], a paušální částku ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), tedy 2 x 300 Kč. Odměna advokáta v řízení před krajským soudem včetně DPH činí 8.228 Kč. Náklady řízení před městským soudem tedy celkově představovaly 11.228 Kč.

[17] Žalovaný je tedy povinen nahradit stěžovateli náklady soudního řízení ve výši celkem 20.342 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce stěžovatelky.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2022

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu